

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 86/23

U Luxembourggu 25. svibnja 2023.

Presuda Suda u predmetu C-290/21 | AKM (Pružanje usluga satelitskih paketa u Austriji)

Prekogranično satelitsko reemitiranje programa: načelo države članice emitiranja primjenjuje se i na pružatelja usluga satelitskih paketa

Stoga, ako pružatelj usluga satelitskih paketa mora ishoditi odobrenje dotičnih nositelja autorskih i srodnih prava za radnju priopćavanja javnosti u kojem sudjeluje, to odobrenje treba tražiti samo u državi članici u kojoj su programski signali uneseni u komunikacijski lanac koji vodi do satelita

Tužitelj u glavnom postupku, Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM), austrijsko je društvo za kolektivno ostvarivanje autorskih prava. Ono je nositelj odobrenja za iskorištavanje glazbenih djela, koje ga ovlašćuje da kao fiducijar izvršava prava emitiranja na austrijskom državnom području. Društvo Canal+ Luxembourg Sàrl (u daljnjem tekstu: Canal+) televizijski je operator sa sjedištem u Luksemburgu koji nudi u Austriji putem satelita pakete kodiranih programa (satelitski paketi) više organizacija za radiodifuziju smještenih u drugim državama članicama, visoke ili standardne razlučivosti.

Unos svakog od satelitskih programskih signala u komunikacijski lanac (uzlazna veza) većinu vremena obavljaju same te organizacije za radiodifuziju, ponekad Canal+ u tim drugim državama članicama. Emitira se snop koji sadržava sve programe visokokvalitetne razlučivosti sa svim dodatnim informacijama, kao što su zvukovni podaci i podaci o podnaslovima. Nakon što ga satelit „pošalje natrag”, taj snop primaju satelitski prijemnici unutar područja pokrivenosti. Navedeni snop se tada dijeli te korisnik može pristupiti svakom od programa na terminalu pomoću dekodera. Satelitski paketi koje pruža Canal+ sadržavaju naplatne i besplatne televizijske programe. Za razliku od naplatnih programa, potonji programi nisu kodirani te ih u standardnoj kvaliteti može primiti bilo tko na austrijskom državnom području.

Budući da Canal+ povređuje prava čije ostvarivanje osigurava AKM, on je pred austrijskim sudovima podnio tužbu kojom je u biti tražio da društvo Canal+ prestane emitirati satelitske signale u Austriji kao i plaćanje naknade, pri čemu je tvrdio da u državama članicama u kojima se obavlja emitiranje ili priopćavanje javnosti putem satelita nije dobiveno nikakvo odobrenje za takvo iskorištavanje i da nije odobrio to emitiranje u Austriji.

Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud, Austrija), kojem je podnesena revizija protiv presude Oberlandesgerichta Wien (Visoki zemaljski sud u Beču, Austrija), koji je, među ostalim, smatrao da satelitski paketi o kojima je riječ u glavnom postupku dopiru do nove javnosti, odnosno do javnosti koja je drukčija od one do koje dopiru prijenosi operatora za radiodifuziju kojima je pristup slobodan, odlučio je Sudu uputiti prethodno pitanje u pogledu tumačenja Direktive 93/83¹ i, osobito, njezina članka 1. stavka 2. točke (b). U skladu s tom odredbom, postupak priopćavanja javnosti putem satelita obavlja se samo u državi članici u kojoj se, pod kontrolom i odgovornošću organizacije za radiodifuziju, programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema

¹ Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL 1993., L 248, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 77.)

Zemlji.

Ocjena Suda

Sud je odlučio da se, **u slučaju da pružatelj usluga satelitskih paketa za radnju priopćavanja javnosti putem satelita u kojem sudjeluje mora ishoditi odobrenje dotičnih nositelja autorskih i srodnih prava, to odobrenje mora ishoditi**, poput onog dodijeljenog predmetnoj organizaciji za radiodifuziju, **samo u državi članici u kojoj su programski signali uneseni u komunikacijski lanac koji vodi do satelita.**

Sud najprije podsjeća na to da, kako bi se primijenilo pravilo navedeno u članku 1. stavku 2. točki (b) Direktive 93/83, mora biti riječ o „priopćavanju javnosti putem satelita” u smislu tog članka 1. stavka 2. točaka (a) i (c), s obzirom na to da te odredbe postavljaju kumulativne uvjete u tu svrhu. Dakle, prijenos predstavlja samo jedno „priopćavanje javnosti putem satelita” ako se pokreće „postupkom uvođenja” programskih signala koji se provodi „pod kontrolom i odgovornošću organizacije za radiodifuziju”, ako su ti signali uneseni „u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema zemlji”, ako su navedeni signali „namijenjeni prijemu za javnost” i, u slučaju kodiranja istih signala, ako su sredstva za njihovo dekodiranje „stavljena na raspolaganje javnosti od strane organizacije za radiodifuziju ili uz njezinu suglasnost”.

Nadalje, i neizravan i izravan prijenos televizijskih programa koji ispunjava sve te kumulativne uvjete treba smatrati jednim priopćavanjem javnosti putem satelita i stoga nedjeljivim. Međutim, nedjeljivost takvog priopćavanja ipak ne znači da u to priopćavanje može intervenirati pružatelj usluga satelitskog paketa bez odobrenja dotičnih nositelja prava.

Naposljetku, takvo ovlaštenje mora, među ostalim, dobiti osoba koja pokreće to priopćavanje ili pri tome intervenira, tako da putem navedenog priopćavanja zaštićena djela čini dostupnima novoj javnosti, to jest javnosti koju autori zaštićenih djela nisu uzeli u obzir u okviru ovlaštenja danog drugoj osobi. Međutim, priopćavanje javnosti putem satelita, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, pokreće organizacija za radiodifuziju pod čijom su kontrolom i odgovornošću programski signali uneseni u komunikacijski lanac koji vodi do satelita. Osim toga, nesporno je da ta organizacija na taj način zaštićena djela čini dostupnima, u pravilu, novoj javnosti. Slijedom toga, ta organizacija mora ishoditi odobrenje iz članka 2. Direktive 93/83.

Sud također ističe da, **ako se smatra da se takvo priopćavanje javnosti putem satelita odvija samo u državi članici u kojoj se programski signali unose u komunikacijski lanac koji vodi do satelita, organizacija za radiodifuziju dužna je ishoditi to odobrenje samo u toj državi članici.** Međutim, pojašnjava da, kako bi se odredila odgovarajuća naknada nositelja autorskih prava za takvo priopćavanje njihovih djela, moraju se uzeti u obzir svi parametri predmetnog emitiranja, kao što su njegova stvarna i potencijalna publika. Iz toga zaključuje da, **kada se dio te stvarne ili potencijalne publike nalazi u državama članicama različitim od one u kojoj su programski signali uneseni u komunikacijski lanac koji vodi do satelita, na različitim predmetnim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava je da, ovisno o slučaju, pronađu odgovarajuća rješenja kako bi se osigurala pravična naknada tim nositeljima prava.**

S obzirom na navedeno, Sud podsjeća na to da **se ne može isključiti da drugi operatori mogu intervenirati u okviru priopćavanja javnosti putem satelita, tako da djela ili predmete zaštite čine dostupnima široj javnosti od one na koju cilja dotična organizacija za radiodifuziju. U takvom slučaju intervencija tih operatora nije obuhvaćena odobrenjem koje je dano navedenoj organizaciji. To osobito može biti slučaj kada operator proširi krug osoba koje imaju pristup tom priopćavanju i time djela ili predmete zaštite učini dostupnima novoj javnosti.**

Osim toga, Sud utvrđuje da iz uvodnih izjava 5., 14. i 15. **Direktive 93/83** proizlazi da se člankom 1. stavkom 2. točkom (b) **nastoji osigurati to da se na svako „priopćavanje javnosti putem satelita” primjenjuje isključivo zakonodavstvo o autorskom i srodnim pravima koje je na snazi u državi članici u kojoj su programski signali uneseni u komunikacijski lanac koji vodi do satelita. Stoga bi bilo protivno tom cilju ako bi neki pružatelj usluga satelitskih paketa morao dobiti odobrenje od dotičnih nositelja autorskih i srodnih prava i u drugim**

državama članicama.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Ostanite povezani!

